

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 96.

Tiende Session.

46de Møde.

Tirsdagen den 15de December Aften Kl. 6 1/2.

(Fortsat.)

Kirke- og Underviisningsministeren (forts.). Jeg har ogsaa tidligere gjort opmærksom paa, at det ingenlunde er noget Særegent for disse Grunde, men at der ogsaa er andre i selve Distriktet, som utvivlsomt ville henregnes under Bydistrikt, hvoriblandt jeg har anført min egen Eiendom som Exempel, hvor der er et Jordareal af den samme Størrelse, som nu er omhandlet, og hvor der er en dertil førende Vej, som ogsaa maa vedligeholdes af de vedkommende private Grundeieere, men som desuagtet vil blive draget med ind derunder; men jeg forudsætter det ogsaa som en Sælsøge, at man ved Bestemmelsen af det Bidrag, der skal ydes til Byformønderne, vil tage det Hensyn i Betragtning, som er fremhævet i § 12, at der skal sees hen til, hvorvidt disse Dele af Bydistriktet strax komme til at nyde godt deraf, og, forsaavidt dette kun usfuldstændigt finder Sted, at da Afgiften ned sættes forholdsvis; men, da det ikke kan nægtes, at de Bybequemmeligheder, der maa yntes i et langt videre Omfang at komme tilstede, ogsaa medføre et virkeligt Gode for disse Eiendomme, forekommer det mig, at de ogsaa billigtvis bør yde et Bidrag, selv om det maa indrømmes, at der kun gives enkelte Eiendomme, der ligge udenfor Distriktet, som ogsaa tildeels ville nyde godt deraf, og som man ikke kan ramme, det vil ligesaa lidt kunne undgaaes her som i mange lignende Tilfælde.

Bjerring: Forsaavidt den høitærede Minister har ytret, at man ei kunde vente, at Forslaget skulde komme ud i denne Session, hvis det skulde tilbage til Folkethinget, skal jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at vi dog kunne vente at faae her i Landstinget en Sag, som endnu ikke har været til 2den Behandling i Folkethinget, medens denne Sag, hvis den gik tilbage til Folkethinget, kun vilde kræve en eneste Behandling der, saa, hvis der ikke var Andet, der talte mod mit Uudringsforslag, troer jeg vel, at denne Bønselighed kunde overvindes. Jeg har jo allerede ved den foregaaende Behandling hørt, hvad den høitærede Kultusminister har udtalt, og hvad jeg ogsaa selv har seet i Begyndelsen af § 12, at for de Stræktninger af Distriktet, der ikke umiddelbart eller kun usfuldstændigt komme til at nyde Godt af disse Foranstaltninger, kan Bidraget ned sættes til det Halve eller efter Omstændighederne til under det Halve. Det har ikke været mig skjult; men jeg maa tilstaae, jeg havde heller — det er maaskee en Feil af mig, at jeg seer for meget derpaa — ønsket, at Indenrigsministeren havde udtalt dette; hvis den høitærede Minister har talt som Conseilspræsident, vil jeg maaskee kunne finde mere Grund til at ansee mig beroliget i denne Henseende. Jeg vil endnu blot tillade mig at tilføie, at efter § 9 sidste Punktum kan der, efterhaanden som Landdistriktet mere bebygges, efter Indstilling fra Communalbestyrelsen med Approbation af Indenrigsministeriet foretages Forandringer i denne Grænde. Det forekommr mig derfor, at det havde været rigtigere at lade disse Eiendomme, der mere have Charakteren af Landdistrikt, blive der